

IN MEMORIAM
Prof. dr. sc. Faruk Selesković (1939.-2003.)

U Zagrebu je 30. kolovoza 2003. godine, u 65. godini života, nakon duže i teške bolesti, preminuo ugledni znanstvenik i stručnjak iz područja geodezije, dr. sc. Faruk Selesković, redoviti profesor Građevinskog fakulteta Univerziteta u Sarajevu. Na zajedničkoj komemorativnoj sjednici Univerziteta u Sarajevu, Građevinskog fakulteta i Asocijacije neovisnih intelektualaca KRUG 99, održanoj 03. rujna u zgradi Rektorata, o životu i radu prof. dr. sc. Faruka Seleskovića govorili su rektor Univerziteta u Sarajevu, prof. dr. sc. Boris Tihi, i dekan Građevinskog fakulteta u Sarajevu, prof. dr. sc. Husno Hrelja. Istog dana, na sarajevskom groblju Bare, od njega su se, uz obitelj, oprostili mnogobrojni poznanici, prijatelji, nastavnici i studenti Građevinskog fakulteta iz Sarajeva, i Geodetskog fakulteta iz Zagreba. Posljednje riječi oproštaja uputili su prof. dr. sc. Tarik Kupusović, ispred Asocijacije neovisnih intelektualaca KRUG 99, dipl. iur. Mustafa Begić ispred geodeta BiH, i u ime prijatelja i poznanika, prim. dr. Mirsada Mahić.

U svom dugogodišnjem nastavnom, znanstvenom i stručnom radu, prof. dr. sc. Faruk Selesković ostavio je neizbrisiv trag, i dao veliki doprinos razvitku geodezije kao znanosti i stručne djelatnosti, školovanju naraštaja geodetskih, građevinskih i arhitektonskih stručnjaka. Kao profesor i cijenjeni pedagog, neizmjeran je njegov doprinos razvoju i afirmaciji Odsjeka za geodeziju, kojemu je osobno davao poseban akademski ugođaj. Koliko je i kao profesor i kao čovjek bio cijenjen i uvažavan od strane kolega iz drugih struka, najbolje ilustrira činjenica da je u nekoliko navrata obavljao dužnost dekana Građevinskog fakulteta u Sarajevu, a u najtežem periodu u povijesti Univerziteta u Sarajevu, tijekom agresije na Bosni u Hercegovinu, vodio je Univerzitet kao rektor. Ovaj period povijesti Univerziteta ostaje ne samo trajno obilježen njegovom osobnom, beskompromisnom i velikom borbom za očuvanje Univerziteta i njegove autonomije, nego i kao jedinstven primjer principijelnosti u najtežim životnim trenucima, ne samo pojedinca nego i cijele zajednice. Nažalost, tragovi svih ovih bitaka pojavit će se znatno kasnije,

posebice krajem prošle godine, u obliku zloćudne bolesti, kada je započeo svoju posljednju bitku.

Prof. dr. sc. Faruk Selesković je rođen 28. veljače 1939. u Zenici. U Sarajevu je završio osnovnu školu, prvi i drugi razred gimnazije, i Geodetsku srednju tehničku školu (1958. godine). Godine 1958. upisao se na geodetski odjel tadašnjeg AGG fakulteta u Zagrebu, a diplomirao je na Geodetskom fakultetu u Zagrebu 1963. godine. U travnju 1965. zapošljava se na Katedri za geodeziju Građevinskog fakulteta u Sarajevu, čime započinje uspješnu i bogatu univerzitetsku karijeru. U početku je radio kao rukovoditelj vježbi, a zatim kao asistent na predmetu "Geodezija" na studiju za diplomiranog inženjera građevinarstva. Područje znanstvenog i stručnog rada kojom se bavio bila je geodezija, odnosno fotogrametrija, iz koje ima i najveći broj znanstvenih i stručnih radova.

Godine 1966. odlazi u SR Njemačku na jednogodišnje usavršavanje u inženjerskom uredu "Martin Bucholz" u Bergen-Enkheimu, na temu "Izobrazba specijalista za izradu krupno-razmjernih karata (planova) fotogrametrijskom metodom". 1976. godine obranio je na Građevinskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu habilitacijsku radnju pod naslovom "Fotogrametrija u inženjerstvu", i izabran u zvanje docenta na predmetu "Fotogrametrija" na Geodetskom odsjeku Građevinskog fakulteta u Sarajevu.

Na Geodetskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, obranio je 1977. godine magistarski rad na temu "Ispitivanje deformacija toranj-krana metodom terestričke fotogrametrije", a 1988. na Građevinskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu obranio je doktorsku disertaciju "Ispitivanje mogućnosti zamjene detaljnog nivelmana fotogrametrijskom metodom određivanja visina tačaka".

Predavao je predmete "Fotogrametrija I i II" na studiju geodezije, i predmet "Geodezija" na Arhitektonskom fakultetu u Sarajevu, Građevinskom fakultetu u Sarajevu, Rudarsko-geološko-građevinskom fakultetu u Tuzli, Šumarskom fakultetu u Sarajevu, i Građevinskom fakultetu u Mostaru. Koautor je udžbenika "Geodezija" za studente građevinarstva, arhitekture i šumarstva, izdanog 1999. godine od strane Univerziteta u Sarajevu.

Objavio je veći broj znanstvenih i stručnih radova, kako u domaćim časopisima, tako i na kongresima i simpozijima u inozemstvu. Dominantan broj ovih radova je iz domene fotogrametrije, kojom se intenzivno bavio, koju je volio, i pionirski uporno i strpljivo uvodio i koristio u inženjerskim projektima širom Bosne i Hercegovine. Posebice ostaju zapaženi njegovi brojni projekti terestričke fotogrametrije u oblasti arhitekture, geologije i geotehnike.

Pored obveza u znanstvenom i nastavnom radu, prof. dr. sc. Faruk Selesković obavljao je niz veoma značajnih, i odgovornih dužnosti. Dužnost rukovoditelja Odsjeka za geodeziju Građevinskog fakulteta u Sarajevu, obavljao je više nego uspješno, sve do zadnjeg dana. Bio je predsjednik predsjedništva Saveza

geodetskih inženjera i geometara BiH, predsjednik predsjedništva Saveza geodetskih inženjera i geometara Jugoslavije (1981.-1982.), predsjednik Savjeta Građevinskog fakulteta, dekan Građevinskog fakulteta u Sarajevu, prorektor Univerziteta u Sarajevu (1991.-1993.), i rektor Univerziteta u Sarajevu (1993.-1995.).

Od krucijalnog je značenja njegova uloga pri u članjenju BiH u Međunarodnu asocijaciju za geodeziju i geofiziku (IUGG). Svim ovim aktivnostima rukovodio je kao potpredsjednik Komisije za geodeziju i geofiziku Akademije znanosti i umjetnosti BiH, a u njihovoj završnoj fazi i bukvalno iz bolesničke postelje. Srećom doživio je da BiH postane članom ove ugledne međunarodne asocijacije.

Kao veliki humanista, i kao rektor Univerziteta u Sarajevu, inicira i utemeljuje suradnju sa austrijskim WUS (World University Service) povjerenstvom, sa ciljem potpore austrijskih sveučilišta (Graz, Beč, Salzburg, i Klagenfurt) Univerzitetu u Sarajevu. Zahvaljujući ovoj suradnji, Univerzitet u Sarajevu postaje veoma dinamično i atraktivno odredište mnogim profesorima sa europskih sveučilišta, koji sudjeluju u izvođenju dodiplomske i poslijediplomske nastave. Bit će to i put, kojim će kolege i sa eminentnih europskih geodetskih visokoškolskih institucija, i sa Geodetskog fakulteta iz Zagreba, u velikoj mjeri pomoći očuvanju Univerziteta u Sarajevu, na kojemu je prof. dr. sc. Faruk Selesković kontinuirano i nesebično radio. Isto tako, bit će to i put koji će mnogim mladim ljudima iz BiH, svih nacionalnosti, omogućiti da svoju visokoškolsku izobrazbu stječu na sveučilištima širom Europe. U veljači 1999. sve ove aktivnosti dovode do utemeljenja "Svjetskog univerzitetskog servisa BiH", čiji predsjednik Upravnog odbora je upravo bio prof. dr. sc. Faruk Selesković.

Za svoj bogati i uspješan rad dobio je niz priznanja: Orden rada sa srebrenim vijencem (1979), Plaketa grada Sarajeva (1980), Plaketa Univerziteta u Sarajevu (1985), i Šestoaprilska nagrada grada Sarajeva (1991) za znanstveni, stručni i obrazovni rad u oblasti geodezije. Bio je zaslužni član Saveza geodetskih inženjera i geometara SRBiH (1981), zaslužni član Saveza geodetskih inženjera i geometara Jugoslavije (1985), i počasni član Saveza geodetskih inženjera i geometara SRBiH (1987).

Ostaje nam u dragocjenoj uspomeni njegovo ustrajno promicanje geodezije kao suvremene inženjerske discipline, potpuno ravnopravne drugim inženjerskim disciplinama, bilo da je riječ o pitanjima uloge i doprinosa geodetske znanosti i struke projektu, bilo da je riječ o ekonomskim aspektima, što je naročito dolazilo da izražaja u projektima multidisciplinarnog karaktera. Mi koji smo s njim surađivali, znamo da je u tome uvijek uspijevaao, zahvaljujući prije svega svojoj znanstveno-stručnoj kompetentnosti, suptilnom osjećaju za timski rad, uvažavanju mišljenja članova tima, ali u velikoj mjeri i svojoj finoj naravi i elokventnosti koja ga je krasila.

Neka autoru ovih redaka bude dozvoljeno da napiše ono što nije stigao reći. Prof. dr. sc. Faruka Seleskovića upoznao sam prvi puta za vrijeme studija, kada mi je sada već pomalo davne 1976/77, tada studentu treće godine, druge generacije Odsjeka za geodeziju, kao docent predavao predmet "Fotogrametrija II". Iako i sam mlad, osvojio nas je svojim akademskim manirama, osobitim načinom komuniciranja i suradnje, kako na predavanjima, vježbama, tako i u kontaktima izvan nastave. Kasnije smo postali kolege na Odsjeku, a on mi je i tada, kao mladom asistentu, i danas kao profesoru, ostao uzor u ophođenju i radu sa i studentima i sa suradnicima. Bio je 15-ak godina stariji, pa tako i u akademskoj hijerarhiji uvijek dva koraka ispred mene. Tijekom rada na Odsjeku za geodeziju Građevinskog fakulteta u Sarajevu, postali smo i najbliži suradnici, a vremenom i prijatelji. Proveli smo jako puno ugodnog vremena razgovarajući o temama, i uživajući u situacijama koje nisu bile niti znanstvenog niti stručnog karaktera. Nisam mu stigao reći, odlažući to za neko vrijeme koje obično dolazi sa mirovinom, i zajedničkim ugodnim večerima na obroncima Bjelašnice: da je bio jedan od nekolicine ljudi od kojih sam, mimo znanosti i struke, jako puno naučio.

U svojem izuzetno dinamičnom radu i životu uživao je neograničenu potporu i ljubav supruge Enise, te sinova Samira i Mirze. Impresivna i nezaboravna, ostaje nam u sjećanju energija, volja, ljubav, i potpora supruge Enise, tijekom njegove posljednje bitke, sve do samog kraja.

Bio je čovjek neiscrpane energije, izrazito human, dobronamjieran, vedar, odlučan, tolerantan, uvijek optimističan, i pokretač mnogih aktivnosti na području geodezije, sveučilišnih nastavno-znanstvenih procesa i internacionalne suradnje. Svima nama koji smo ga poznavali, cijenili i voljeli, tim je teže i bolnije danas kada ga više nema među nama, kada smo ga izgubili. Međutim, ostavio nam je rezultate svoga rada, koji će nas još dugo pratiti, biti oko nas, i koje ćemo koristiti. Generacijama koje dolaze ostavio je prekrasan primjer strpljivog, upornog, i posebice dostojanstvenog načina rada, za dobrobit geodetske znanosti i struke.

Hvala Ti, i počivaj u miru, dragi naš Faruk.

Zdravko Galić